

Kraków, 05.11.2019

Dr hab. Bartosz Kurek
Katedra Rachunkowości
Instytut Zarządzania
Kolegium Nauk o Zarządzaniu i Jakości
ul. Rakowicka 27
31-510 Kraków
kurekb@uek.krakow.pl

RECENZJA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

Pana mgra Piotra Wanickiego

pt. „Wpływ projektów innowacyjnych na kreowanie wartości przedsiębiorstwa”

(dziedzina nauk ekonomicznych, dyscyplina finanse)

przygotowanej pod opieką promotora Pana dra hab. Bartłomieja Nity, prof. UE

DOBÓR TEMATU

Pomiar wartości przedsiębiorstwa od dawna stanowił istotny problem, z którym nadal mają do czynienia naukowcy prowadzący swoje badanie w dyscyplinie finanse oraz praktycy życia gospodarczego. Zagadnienie pomiaru wartości przedsiębiorstwa jest znane i badane między innymi z punktu widzenia rachunkowości, finansów przedsiębiorstw, rynku kapitałowego. Znane są metody pomiaru wartości przedsiębiorstwa. Metody te, aby zachowały walor aplikacyjny, wymagają dostosowania do zmieniających się warunków rynkowych. Przedsiębiorstwa coraz częściej angażują się w realizację projektów innowacyjnych, które z jednej strony są związane z ryzykiem niepowodzenia, a z drugiej strony z szansą na sukces rynkowy w postaci trwałej przewagi konkurencyjnej. Tego rodzaju przedsięwzięcia znacząco komplikują procedurę pomiaru wartości przedsiębiorstwa zaangażowanego w projekty tej klasy. Poszukiwanie metod oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych na wartość przedsiębiorstwa stanowi aktualny i ważny problem naukowy w dyscyplinie finanse.

OCENA CELU

Celem głównym recenzowanej dysertacji jest „opracowanie metodyki badania wpływu realizacji projektów innowacyjnych na kreowanie wartości przedsiębiorstwa” (s. 5 dysertacji).

1

Autor wyszczególnił ponadto pięć celów szczegółowych (ss. 5-6 dysertacji):

- 1) wyjaśnienie specyfiki oraz mechanizmów finansowania projektów innowacyjnych,
- 2) identyfikacja i kwantyfikacja czynników wpływających na wartość projektów innowacyjnych,
- 3) przegląd i krytyczna ocena istniejących koncepcji oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych na wartość przedsiębiorstwa,
- 4) wyznaczenie ram projektowania metody oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych na kreowanie wartości przedsiębiorstwa,
- 5) weryfikacja proponowanej metodyki w praktyce gospodarczej.

Cele zostały określone poprawnie – sformułowano je jednoznacznie. Cele mają wyraźny związek w tytule rozprawy. Cele szczegółowe stanowią bardzo dobre rozwinięcie i dopełnienie celu głównego. Prawidłowy sposób określenia celów umożliwia recenzentowi weryfikację ich osiągnięcia.

Autor postawił w dysertacji następującą tezę: „realizacja projektów innowacyjnych jest kluczowym czynnikiem determinującym proces kreowania wartości przedsiębiorstwa, przy czym stosowane powszechnie metody wyceny przedsiębiorstw nie ukazują w pełni możliwości kreowania ich wartości za pomocą projektów innowacyjnych” (s. 5 dysertacji).

Autor ponadto sformułował – w formie pytań – 6 problemów badawczych (s. 6 dysertacji):

- 1) W jaki sposób można kreować wartość przedsiębiorstwa za pomocą projektów innowacyjnych realizowanych przez przedsiębiorstwa?
- 2) W jaki sposób należy dokonywać wyboru odpowiednich projektów do rozwoju przedsiębiorstwa?
- 3) Jaki jest obecny stan wiedzy dotyczący rozwiązań stosowanych do wyceny innowacyjnych przedsiębiorstw?
- 4) Jakie są czynniki determinujące wartość projektów innowacyjnych?
- 5) Czy realizacja projektów innowacyjnych jest kluczowym czynnikiem determinującym proces kreowania wartości przedsiębiorstwa?
- 6) Czy stosowane powszechnie metody wyceny przedsiębiorstw ukazują w pełni możliwości kreowania ich wartości za pomocą projektów innowacyjnych?

Sformułowane problemy badawcze prowadziły Autora do osiągnięcia celu głównego, celów szczegółowych i zweryfikowanie prawdziwości postawionej tezy. Zamierzenia Autora udało się w pełni zrealizować. Cele dysertacji zostały osiągnięte. Autor dysertacji opracował założenia nowej metody i szczegółowo wyjaśnił – w formie algorytmu – procedurę jej zastosowania. Stanowiło to oryginalne rozwiązanie problemu naukowego.

OCENA DOBORU METOD BADAWCZYCH

Metody badawcze dobrano poprawnie. Wybrane metody umożliwiły realizację celów rozprawy. W recenzowanej dysertacji wykorzystano następujące metody badawcze (s. 7 dysertacji):

- 1) metoda analizy i krytyki piśmiennictwa naukowego,
- 2) metoda badania treści istniejących dokumentów wewnętrznych analizowanych przedsiębiorstw,
- 3) metody wnioskowania indukcyjnego i dedukcyjnego,
- 4) metoda analizy i konstrukcji logicznej.

Wszystkie metody zostały zastosowane prawidłowo. Autor dysertacji opanował zdolność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej z wykorzystaniem metod badawczych charakterystycznych dla tego rodzaju badań i powszechnie akceptowanych w środowisku naukowym.

OCENA BADAŃ I UZYSKANYCH WYNIKÓW

Rozdziały od 1 do 3 zawierają krytyczny przegląd i analizę literatury. Są znakomitym teoretycznym wprowadzeniem do przedstawienia propozycji metody oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych na wartość przedsiębiorstwa oraz do jej empirycznej weryfikacji. Rozdziały te porządkują aktualny stan wiedzy i wyraźnie akcentują istnienie luki badawczej w podjętym temacie badań. Bardzo dokładna znajomość literatury (także anglojęzycznej) umożliwiła Doktorantowi odnalezienie przestrzeni do prowadzenia własnych interesujących badań naukowych i zaproponowanie nowości w zakresie podjętego tematu badań. Poziom ogólniej wiedzy teoretycznej Autora w dyscyplinie finanse jest bardzo wysoki. W związku z tym naukowe rozważania Doktoranta zawarte w kolejnych – empirycznych – rozdziałach mają solidną podstawę teoretyczną, co jest niezbędne do realizacji celów rozprawy.

Rozdział 4 ma charakter normatywny. W tym rozdziale Autor dysertacji szczegółowo scharakteryzował swoją propozycję metodyki oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych na wartość przedsiębiorstwa. Na wstępie zauważono, że przedsiębiorstwa realizujące projekty innowacyjne działają w szczególnych uwarunkowaniach sytuacyjnych. Wyszczególniono siedem istotnych czynników, które mają znaczenie przy ocenie wpływu realizacji projektów innowacyjnych na wartość przedsiębiorstwa (s. 84 dysertacji). Należą do nich: faza rozwoju projektu oraz przedsiębiorstwa, zasięg innowacji, charakter projektu, źródło finansowania, zaspokojenie identyfikowanej potrzeby rynkowej, potencjał komercjalizacji, ryzyko prowadzonej działalności.

Autor następnie określił dziewięć założeń metody oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych na wartość przedsiębiorstwa (s. 88 dysertacji). Są to: zastosowanie dochodowego podejścia do wyceny, określenie długiego horyzontu czasowego modelowania przepływów pieniężnych, przedmiotem wyceny powinno być przedsiębiorstwo realizujące projekt innowacyjny, ustalenie modelu komercjalizacji jest niezbędne do właściwego określenia przyszłych przychodów i kosztów projektu, metoda powinna uwzględniać niefinansowe korzyści wygenerowane dzięki realizacji projektu innowacyjnego, wartość

B. Clurek 3

przedsiębiorstwa realizującego projekt innowacyjny należy skorygować o czynniki związane ze specyfiką projektów innowacyjnych, stopa dyskontowa powinna być dostosowana do cyklu życia projektu, prognoza przepływów pieniężnych powinna być sporządzana w dwóch wariantach: optymistycznym i pesymistycznym, wartość rezydualna powinna być wyznaczana na bazie prognozowanych danych finansowych po osiągnięciu fazy dojrzałości projektu.

Jako remedium na problemy związane ze stosowaniem tradycyjnych metod wyceny, Autor – bazując na dochodowym podejściu do wyceny – zaproponował wprowadzenie następujących czterech modyfikacji (s. 92 dysertacji):

- 1) określenie współczynników korygujących wartość stopy dyskonta w zależności od fazy cyklu życia projektu innowacyjnego,
- 2) przygotowanie realnych prognoz w dwóch wariantach – optymistycznym i pesymistycznym,
- 3) wyznaczenie współczynników korygujących obliczoną wartość projektu o czynniki, które mogą określać stopień osiągnięcia założonych efektów,
- 4) określenie sposobu obliczenia wartości rezydualnej dostosowanego do przedsiębiorstw realizujących projekty innowacyjne.

Postulowane modyfikacje służą uniknięciu ryzyka niedoszacowania przedsiębiorstw, a także mają za zadanie zwiększyć obiektywizm wyceny przedsiębiorstw opartych na innowacjach.

Na zakończenie rozdziału Autor przedstawił oryginalny algorytm – 10 etapów realizacji metody oceny wpływu realizacji projektu innowacyjnego na wartość przedsiębiorstwa (rysunek 14, s. 97 dysertacji). Etapy są wzajemnie ze sobą powiązane, a każdy następny etap jest logicznym następstwem etapu poprzedzającego.

Niewątpliwym walorem dysertacji jest ustalenie i bardzo szczegółowe określenie kryteriów wykorzystanych do obliczenia współczynnika korygującego stopę dyskontową (s. 100 dysertacji) i do obliczenia korekty wartości projektu innowacyjnego (s. 103 dysertacji). Każdemu kryterium przyznano wagę. Ponadto dla każdego kryterium jasno sprecyzowano możliwości wyboru z przyporządkowaną konkretną liczbą punktów.

Badania empiryczne zostały przedstawione w rozdziale 5 dysertacji. Przeprowadzono je prawidłowo, zgodnie z wymogami badań naukowych.

Za podstawę zaproponowanej metody Autor przyjął podejście dochodowe. Autor dysertacji wprowadził znaczące modyfikacje do tradycyjnej metody zdyskontowanych przepływów pieniężnych (jest to istotny wkład Autora). Polegają one na: tworzeniu dwóch scenariuszy, optymistycznego i pesymistycznego, i wyznaczania z nich średniej wartości wolnych przepływów pieniężnych, korekcie stopy dyskontowej z uwzględnieniem przełomowości projektu i fazy cyklu życia projektu, korekcie obliczonej potencjalnej wartości projektu, określeniu sposobu ustalenia wartości rezydualnej.

Zaproponowaną metodę oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych na wartość przedsiębiorstwa zweryfikowano na danych pochodzących z trzech podmiotów gospodarczych (nie ujawniono nazw badanych jednostek). Dobór jednostek uwzględniał typ realizowanego projektu oraz fazę rozwoju przedsiębiorstwa, co miało znaczenie dla weryfikacji proponowanej metody.

Przedsiębiorstwo A jest we wczesnej fazie rozwoju i realizuje projekt badawczo-rozwojowy w branży informatycznej. Przedsiębiorstwo B jest w fazie wzrostu, generuje

B. Uweś 4

dotąd przepływy pieniężne i realizuje prace badawczo-rozwojowe w branży fintech. Przedsiębiorstwo C posiada ugruntowaną pozycję na rynku i realizuje projekt inwestycyjny w zakresie utworzenia centrum badawczo-rozwojowego.

Autor dysertacji szczegółowo opisał przyjęte założenia, które były konieczne do weryfikacji zaproponowanej metody. Takie określenie założeń zostało podyktowane troską o precyzję obliczeń.

Jedno z przyjętych założeń dotyczyło kosztu kapitału. W każdym z trzech przedsiębiorstw zastosowano inny koszt kapitału własnego (15% – przedsiębiorstwo A, 10% – przedsiębiorstwo B, 9% – przedsiębiorstwo C), co może na przykład wynikać z różnych oczekiwań inwestorów w odniesieniu do ryzyka projektu. Nie sprecyzowano jednak w jaki sposób uzyskano tego rodzaju wielkości.

W przypadku każdej jednostki określono jej wartość bez realizacji projektu i z realizacją projektu. Różnica pomiędzy tymi wartościami była równa wartości projektu. W ten sposób Autor dysertacji skwantyfikował wpływ realizacji projektów innowacyjnych na wartość całego przedsiębiorstwa. Co istotne, każdy etap obliczeń jest szczegółowo omówiony – procedura przekształcenia danych wejściowych w dane wyjściowe (to znaczy algorytm postępowania) jest jasna i zrozumiała.

Autor dysertacji dokonał ponadto weryfikacji przydatności postulowanej metody oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych na wartość przedsiębiorstwa poprzez porównanie uzyskanych wyników z wielkościami będącymi rezultatem zastosowania metody rNPV (*risk-adjusted Net Present Value*, metoda terażniejszej wartości netto skorygowanej o ryzyko). Angielskie słowo „present” należy przetłumaczyć na język polski jako „teraźniejsza”, a nie „bieżąca” (s. 131 dysertacji). W celu przeprowadzenia porównania Autor przyjął dodatkowe założenia konieczne w metodzie rNPV. Zostały one odpowiednio wyjaśnione.

W każdym z trzech przypadków (przedsiębiorstwo A, przedsiębiorstwo B, przedsiębiorstwo C) dla obu metod uzyskano wyniki zbliżone. Odchylenia procentowe wyniku metody rNPV w stosunku do wyniku metody autorskiej wyniosły +5,26% (A), +0,29% (B) oraz -1,27% (C). Analizując jedynie rozmiar odchylenia można by je uznać za niewielkie (nieistotne), jednak propozycja Autora dysertacji odzwierciedla uwarunkowania sytuacyjne, które są ważne (istotne) dla wyceny projektu innowacyjnego. Stąd też należy uznać, że metoda zaproponowana przez Autora dysertacji znacząco wzbogaca katalog dostępnych metod i może służyć do wyceny przedsiębiorstw realizujących projekty innowacyjne.

OCENA STRUKTURY PRACY

Całość rozprawy obejmuje 154 strony maszynopisu. Dysertacja składa się z wstępu, 5 zasadniczych rozdziałów (każdy z nich zawiera treściwe podsumowanie), zakończenia, bibliografii, spisu tabel i rysunków. Wyraźnie widoczna jest logiczna konstrukcja dysertacji – rozdziały teoretyczne (1-3) poprzedzają rozdział normatywny (4), który z kolei poprzedza rozdział empiryczny (5). Praca jest spójna – rozdziały są ze sobą wyraźnie powiązane.

Wstęp zawiera wszystkie konieczne elementy, które powinny znaleźć się z pracy naukowej: identyfikacja luki badawczej, określenie celu rozprawy (głównego

B. Ulewski

i szczegółowych), określenie metod badawczych, omówienie struktury pracy, zwięźle określenie wykorzystanych źródeł.

W rozdziale 1 wskazano na specyfikę projektów innowacyjnych i zidentyfikowano możliwości finansowania tych projektów. Scharakteryzowano działalność badawczo-rozwojową przedsiębiorstwa, przedstawiono istotę i klasyfikację projektów innowacyjnych, a także samą innowację jako źródło przewagi konkurencyjnej. Ponadto wyszczególniono źródła finansowania projektów innowacyjnych.

W rozdziale 2 od strony teoretycznej omówiono proces kreowania wartości przedsiębiorstwa, uwarunkowania wyceny przedsiębiorstwa realizującego projekty innowacyjne, a także determinanty kreowania wartości projektu innowacyjnego. Wskazano także na różnorodne mierniki wartości.

W rozdziale 3 przedstawiono klasyfikację metod oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych na wartość przedsiębiorstwa i trendy w ich zakresie. Dokonano przeglądu badań empirycznych dotyczących oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych na wartość przedsiębiorstwa oraz dokonano porównania i krytycznej oceny istniejących koncepcji.

W rozdziale 4 zawarto propozycję metodyki oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych na wartość przedsiębiorstwa. W tym rozdziale poruszono następujące kwestie: analiza uwarunkowań sytuacyjnych do budowy metody oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych, założenia metody oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych na wartość przedsiębiorstwa, koncepcja metody oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych na wartość przedsiębiorstwa, operacjonalizacja zastosowania metody oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych na wartość przedsiębiorstwa.

W rozdziale 5 skupiono się na omówieniu przeprowadzonych własnych badań. Scharakteryzowano badane jednostki. Omówiono przyjęte założenia do weryfikacji proponowanej metody. Dokonano wyceny badanych podmiotów. Zweryfikowano zastosowaną metodę oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych na wartość przedsiębiorstwa. Dokonano oceny modelu na podstawie badań własnych.

W zakończeniu zwięźle przedstawiono dokonania Autora dysertacji w zakresie rozwiązania zidentyfikowanego problemu naukowego. W szczególności omówiono zaproponowane przez Autora cztery główne modyfikacje, które są fundamentem wkładu Autora w opracowanie nowej metodyki oceny wpływu realizacji projektów innowacyjnych na wartość przedsiębiorstwa. Są to: zmiana stopy dyskontowej, opracowanie realnych prognoz w co najmniej dwóch wariantach, korekta obliczonej potencjalnej wartości projektu, określenie sposobu ustalenia wartości rezydualnej. Wskazano na przewagę zaproponowanej metody nad metodą rNPV. Przewaga ta polega na uwzględnieniu uwarunkowań wynikających ze specyfiki projektów innowacyjnych w procesie wyceny i możliwość symulowania wpływu zmian tych uwarunkowań na wartość projektu.

Bibliografię umieszczono za zakończeniem. Obejmuje ona 141 pozycji. Na źródła internetowe składa się 8 pozycji.

Ostatnimi elementami struktury pracy są: spis tabel (61) i spis rysunków (14). Tabele i rysunki skonstruowano poprawnie. Uatrakcyjniamy one znacząco dysertację.

B. Uwey

OCENA PRZEGLĄDU LITERATURY, PRZYPISÓW I BIBLIOGRAFII

Przeгляд literatury jest kompletny. Źródła wykorzystane w rozprawie doktorskiej zostały dobrane prawidłowo pod względem doboru treści. Co istotne, wykorzystane źródła są zróżnicowane. Autor cytuje zarówno monografie wydane w powszechnie uznanych wydawnictwach, jak i artykuły z uznanych, recenzowanych czasopism. Na uwagę zasługuje uwzględnienie przez Doktoranta licznych anglojęzycznych pozycji literaturowych. W pracy wykorzystano także jeden akt prawny.

Autor prawidłowo stosuje przypisy literaturowe (wybrano formę przypisów dolnych). Nie budzi żadnych wątpliwości czego dotyczy konkretny przypis.

Przypisy w źródłach pod rysunkami i tabelami są również prawidłowo skonstruowane. Wyraźnie zaznaczono, które rysunki i tabele są wynikiem opracowania własnego Doktoranta.

W dysertacji Autor wykorzystał łącznie 141 pozycji bibliograficznych (są one wykazane zbiorczo na stronach 142-150 dysertacji) oraz 8 źródeł internetowych (są one wykazane zbiorczo na stronie 151 dysertacji). Pozycje bibliograficzne uszeregowano alfabetycznie. Bibliografia jest skonstruowana poprawnie.

OCENA TECHNIKI PISANIA DYSERTACJI, EDYCJI, STYLU

Autor opanował technikę pisania dysertacji w stopniu bardzo dobrym. Edycja i styl nie budzą zastrzeżeń.

W dysertacji pojawiają się jedynie bardzo drobne niedociągnięcia stylistyczne i literowe, które w żadnym przypadku nie mogą mieć wpływu na końcową ocenę dysertacji. Dotyczy to między innymi następujących stron:

- s. 4 (drugi akapit, ostatnie zdanie) – jest: „... rola aspektów niematerialnych w stosunku do materialnych jest znacznie większa.”, a powinno raczej być: „... rola aspektów niematerialnych w stosunku do materialnych jest znacznie większa niż dotychczas sądzono / niż wynika to z dotychczasowych badań / ...”,
 - s. 6 (ostatnia linijka) – jest: „która”, a powinno być: „które”,
 - s. 14 (ostatnia linijka) – jest: „osiągniecie”, a powinno być: „osiągnięcie”,
 - s. 105 (czwarta linijka podsumowania) – jest: „konceptyjnej”, zamiast: „konceptyjnej”,
 - s. 109 (osiemnasta linijka od góry) – jest: „Reaserch”, a powinno raczej być: „Research”,
 - s. 123 (ostatnia linijka) – jest „dostoswanego”, zamiast: „dostosowanego”.
- w rozdziale 5 zauważa się niedociągnięcie polegające na tym, że tytuł rozdziału jest identyczny w tytule podrozdziału 5.4. (uznaje to za drobne niedociągnięcie o charakterze edytorskim).

Mam ponadto dwie drobne uwagi dotyczące bibliografii. Pierwsza dotyczy sposobu przytaczania wykorzystanych w dysertacji artykułów naukowych (uwaga dotyczy końcowego wykazu literatury). Warto ujednoczyć sposób podawania źródeł czasopiśmienniczych. Za dobrą praktykę uznaje się podawanie stron, na których został wydrukowany konkretny artykuł w danym czasopiśmie. Nie jest natomiast konieczne podawanie miasta, w którym wydawane jest czasopismo lub jednostki, która wydaje dane czasopismo. Na przykład w pozycji 130 Autor nie

B. Uwech

pododaje ani miasta ani jednostki, zaś w pozycji 131 Autor podaje miasto (Szczecin), a w pozycji 133 Autor podaje jednostkę (Uniwersytet Rzeszowski).

Moja druga drobna uwaga dotyczy braku daty dostępu do źródeł internetowych, które zostały wykazane tuż po bibliografii. Warto byłoby je także tam podać. Daty te są podane w przypisach dolnych (np. przypisy 8, 16, 41, 44) i w źródłach pod tabelami (np. tabele 1, 8).

Warto uwzględnić dwie powyższe uwagi jeśli Doktorant zdecyduje się na wydanie dysertacji w formie monografii, do czego zachęcam.

KONKLUZJA

Recenzowana rozprawa doktorska Pana mgra Piotra Wanickiego pod tytułem „Wpływ projektów innowacyjnych na kreowanie wartości przedsiębiorstwa” (dziedzina nauk ekonomicznych, dyscyplina finanse) przygotowana pod opieką promotora Pana dra hab. Bartłomieja Nity, prof. UE:

- 1) stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego oraz
- 2) wykazuje ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w dyscyplinie finanse oraz
- 3) wykazuje umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej.

Przedstawiona do recenzji rozprawa doktorska Pana mgra Piotra Wanickiego pod tytułem „Wpływ projektów innowacyjnych na kreowanie wartości przedsiębiorstwa” (dziedzina nauk ekonomicznych, dyscyplina finanse) przygotowana pod opieką promotora Pana dra hab. Bartłomieja Nity, prof. UE spełnia wymogi określone w art. 13 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jednolity Dz. U. z 2017r. poz. 1789).

W związku z powyższym wnioskuję do Rady Wydziału Zarządzania, Informatyki i Finansów Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu o przyjęcie rozprawy doktorskiej i dopuszczenie jej do publicznej obrony w dziedzinie nauk ekonomicznych w dyscyplinie finanse.

WNIOSEK O NAGRODZENIE ROZPRAWY DOKTORSKIEJ WYRÓŻNIENIEM RADY WYDZIAŁU

Biorąc pod uwagę wysoki poziom merytoryczny rozprawy oraz aktualność poruszanej tematyki wnioskuję o nagrodzenie rozprawy doktorskiej Pana mgra Piotra Wanickiego pod tytułem „Wpływ projektów innowacyjnych na kreowanie wartości przedsiębiorstwa” (dziedzina nauk ekonomicznych, dyscyplina finanse) przygotowanej pod opieką promotora Pana dra hab. Bartłomieja Nity, prof. UE. wyróżnieniem Rady Wydziału Zarządzania, Informatyki i Finansów Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

Bartosz Kurek